

[Ingeborg Hansen.]

tale med Retslægeraadets Formand, Professor Sand, samt med Professor Helweg som særlig sagkyndig med Hensyn til Psykopater og med Overlæge Nørvig som særlig sagkyndig med Hensyn til aandssvage.

Efter de Oplysninger, Udvalget fik forelagt af Overlæge Nørvig, blev hele Udvalget enigt om at tiltræde Lovforslaget, for saa vidt angaar Benævnelsen „aandssvag“, idet der efter Overlæge Nørvigs Oplysninger ikke vil være nogen Fare for, at de saakaldte „Sinker“ skal blive draget med ind under Begrebet „aandssvag“. Det blev meddelt Udvalget, at Aandssvaghed, taget i den Forstand, som Lægevidenskaben bruger det, er en Sygdom, der kan konstateres som enhver anden Sygdom, og at den mere populære Opfattelse af aandssvage som ogsaa omfattende de Personer, der er noget tilbage, de saakaldte „Sinker“, ikke svarer til den lægevidenskabelige. Efter de Intelligensmaalinge, der for Tiden anvendes, vil man som Hovedregel kunne sige, at Kvotienten 75 paa det nærmeste danner Grænsen for Aandssvaghed i den lægevidenskabelige Betydning, og efter disse Oplysninger nærer Udvalget i sin Helhed ingen Betænkelighed ved at tiltræde Lovforslaget, for saa vidt dette Punkt angaar.

Derimod har Udvalget ikke kunnet enes om at tiltræde Forslaget, for saa vidt angaar Bestemmelsen om at forbyde Ægteskab for „Psykopater i højere Grad“. Et Mindretal har været imod Lovforslaget paa dette Punkt. Motiveringen herfor vil Mindretallets Ordfører sikkert selv redegøre for. For Flertallets Vedkommende har de Oplysninger, som Professor Helweg fremsatte, været tilstrækkelige til, at man har kunnet tiltræde Forslaget.

Selv om Begrebet „Psykopat“ maaske endnu kan siges at være vanskeligt at definere ud over dette, at en Psykopat er en Person, der lider af en Karakterdefekt, som enten kan være medfødt eller paadraget i den tidligste Barnealder, mener man dog i mange Tilfælde at kunne konstatere, at en saadan Karakterdefekt kan forekomme i saa høj Grad, at man bør kunne gribe ind over for den paa samme Maade som over for sindssyge. Vurdering og Klassificering af Psykopater kan naturligvis kun foretages af meget kyndige og erfarne Folk, men denne Vurdering eller Klassificering kan konstatere en Psykopati i meget svær Grad og af en saadan Art, at den Person, der lider af denne Defekt, maa anses for ganske uegnet til at stifte Hjem. Saadanne Personer vil aldrig kunne faa Attest for at være sindssyge

og vil altsaa ikke paa den Maade kunne komme ind under Bestemmelserne i det foreliggende Forslag. Men Loven bør indeholde en Mulighed for, at man kan skride ind i disse Tilfælde, der meget ofte kan medføre sande Tragedier for de paarørende. Ud fra disse Betragtninger maa Udvalgets Flertal slutte sig til Lovforslagets Ordlyd.

Ogsaa paa nogle andre Punkter er der Divergens imellem Udvalgets Medlemmer. Blandt andet har et Mindretal ønsket, at Tilladelsen til Ægteskab kun skulde kunne gives ved kongelig Bevilling i Stedet for som foreslaaet af Justitsministeren. Da den ministerielle Bevilling maa siges at være en praktisk Foranstaltning, slutter Udvalgets Flertal sig paa dette Punkt til Lovforslaget.

Mindretallet har foreslaaet at ændre Lovforslagets § 3 saaledes, at det skal gøres sandsynligt for Lysningsmyndighederne, at nogen af Brudefolkene falder ind under Lovens § 10, medens Forslaget siger, at der skal være Grund til at antage, at nogen af Brudefolkene falder ind under § 10. Udvalgets Flertal slutter sig til Lovforslagets Ordlyd, der er ganske den samme som Ordlyden i den gældende Lov, og mener, at det maa være Lysningsmyndighedernes Skøn, der lægges til Grund ved Afgørelsen af, om Ægteskab kan indgaa uden nærmere Undersøgelse eller Attest.

Bestemmelsen i Lovforslagets § 4 om, at det offentlige kan anlægge Omstødelsessag, naar et Ægteskab er indgaaet i Strid med Reglerne i §§ 10 eller 13, har Udvalgets Flertal ingen Betænkelighed ved at tiltræde. Det bliver i alle Tilfælde Domstolens Skøn, der bliver afgørende for, om Ægteskabet kan bestaa eller ej, og det bliver naturligvis ogsaa Domstolene, der maa skønne over, om det er forsvarligt at lade det blive bestaaende.

Til Lovforslagets § 5 har Justitsministeren stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at en Ægtefælle, som i god Tro gifter sig med en af de Personer, der falder ind under Lovens § 10, kan kræve Ægteskabet omstødt. Med denne Ændring, som hele Udvalget er enedes om at tiltræde, indstiller Udvalgets Flertal Lovforslaget til Vedtagelse.

Rytter: Den ærede Ordfører (Ingeborg Hansen) har nu gennemgaaet, hvad der har fundet Sted i Udvalget, og hertil har jeg i det hele og store ikke noget at sige. Men Mindretallet er meget stærkt imod de foreslaaede Paragraffer, idet vi ser saaledes paa dem, at de indeholder et aldeles afgørende